

ချစ်

မင်းလှိုင်စုစု

အခန်း (၁)

အစကတည်းက ငြိုငြင်ခဲ့သည့် မျက်နှာတွေက မင်္ဂလာပွဲကြီး ပြီးသွားတာနှင့် မင်းသားခေါင်း ကွာကျသွားသည့်နှယ် ...

"မိဘမဲ့ အခြေအနေမဲ့ အားလုံးမဲ့နေတာတောင် ငါတို့ က ကိုယ့်သား တစ်မျက်နှာကို ငဲ့ပြီး ခုလို မင်္ဂလာပွဲကြီး တခမ်းတနား လုပ်ပေးခဲ့ကြတယ် ... ညည်း သိတတ်ရမှာ က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လို အဆင့်အတန်းလဲဆိုတာ မမေ့ဘဲ ဒီအိမ်မှာ နေတတ် စားတတ်ဖို့ ပဲ ..."

မင်္ဂလာဝတ်စုံ မလဲရသေးသည့် သတို့ သမီးကို ဒေါ်မေညွန့်က စတင် ကြေညာ၏။

ဘေးမှာ ရှိနေသော သမီးငယ် ချိုမေလွင့် မျက်နှာကလည်း တင်းနေကာ သူမ အထက်က အစ်ကို အောင်မြင်ကျော် ကတော့ ဘာသိဘာသာ အကြည့်မျိုးနှင့် ...

"ကိုကို ဘယ်သွားလဲ မေမေ ..."

"ခေါင်းမူးလို့ ခဏနားနေတယ်လေ ... ငါ့သားက စိတ်နုကိုယ်နုနဲ့ ဆင်းရဲမခံတဲ့ သူ ... ဒါကြောင့် အစစအရာရာ ငါလျှော့ပေးနေခဲ့တာ ..."

"လျှော့လက်စနဲ့ လျှော့လိုက်တော့ မေမေရာ ... သူများ မင်္ဂလာဦးည ကို ..."

"ကိုလေးက တစ်မျိုး ..."

"နင်ကရော ဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲ ...၊ အဝတ်အစားတောင် မသွားလဲဘဲ ဒီမှာ ထိုင်ပြီး စပ်စုနေတယ် ..."

"စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူး နော် ... သမီး မိန်းကလေးဆိုတာ ဒီတိုင်းပဲလေ ..."

"ဘာ ဒီတိုင်းလဲ ..."

"မိဘရဲ့ ပူပင်သောကကို မျှဝေ ခံစားပေးနေတာလေ ... ကိုကိုကို ချိုလည်း နှမြောတာပဲ ..."

နှမြောတိုင်း ဖက်နဲ့ ထုပ်သိမ်းထားလို့ ရသလား ...၊

မေးလိုက်ရင် မေမေ ဒေါကန်သွားမှာ မို့ ဒီတိုင်း လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့အတွက်ကတော့ ဒီည ခြံထဲမှာ ဆက်တိုက် အပျော်တွေ ဆက်ရဦးမည်။

ပြီးရင် လူကြီးတွေကသာ ပင်ပန်းလို့ နားကြမည် ...၊ သူတို့ တွေက အပြင်ထွက်လိမ့်မို့ အစီအစဉ်တွေ အဆင်သင့် ရံထားပြီးသား ...။

"အငယ်ကောင် ... မင်းနော် ဘာတွေ စိတ်ကူးပြီး ခြေလှမ်းပြင်နေသလဲ မေမေ သိပါတယ် ... အချိန်မရှိတော့ဘူး ... တော်ပြီ ..."

မိဘတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို လန့်တောင် လန့်သွားမိသည်။ ခြေလှမ်းတွေကို သိသာစွာ နှေးကွေးစေရင်း ပုခုံးတွန့်သွားမိ၏။

ဒေါ်မေညွန့်မှာ အကြီးဆုံးသားကိုပဲ အားကိုးနေရာတာပင် ...။

ဆန်ပွဲရံလေး ရှိနေတာလည်း ဒီသားရဲ့ စေ့စပ်သေချာမှုကြောင့်ဖြစ်ကာ ညီတွေ ညီမတွေအပေါ် နူးညံ့စွာ ပြောဆို စည်းရုံးနိုင်တာလည်း ဒီသားပဲ ဖြစ်၏။

ဒါတွေအားလုံးက အိမ်ထောင်ကျသွားပြီးသည့်အချိန်မှာ အရင်အတိုင်း ရှိနေပါဦးမလား ... ၊

မိသားစုစီးပွားရေးဆိုပြီး ဂရုစိုက်ခဲ့တာတွေ ... မိဘအပေါ်မှာ ... ပြီးတော့ ညီ ညီမတွေ အပေါ်မှာ ဂရုစိုက် ကြင်နာတာတွေ ... ဒါတွေ ပျောက်ရှု လျော့ပါးသွားခဲ့မည်ဆိုလျှင် ...

"ဂီတ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ ..."

"ယောက္ခမ ချွေးမ အထာတွေကိုပဲ ငါကြိုတင် ပြောထားချင်တယ် ... ငါတို့ မိသားစုထဲမှာ ငါ့ယောက်ျားဆိုတဲ့ မာန်မာနနဲ့ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာ မှ သွေးခွဲဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ ..."

"ဂီတမှာ အဲဒီလို စိတ်ဓာတ်မျိုး မရှိပါဘူး အမေ ... ကိုယ်က တစ်ကောင်ကြွက်မို့ မိသားစုရှိတဲ့ ကို့ကိုတောင် အားကျနေမိတာပါ ...၊ သူနဲ့ လက်ထပ်ရတဲ့ အတွက်လည်း ကျေနပ်တယ် ..."

ပလီနေတာလား ဆိုသည့် အကြည့်တွေနှင့် ဒေါ်မေညွန့်က မျက်မှောက်ကုတ်၏။

ရုပ်လေးက ချောချော ... အပြုံးလေးကလည်း ချိုပါပေသည် ။ စကားပြောတော့လည်း နားဝင်ယီယံ ...၊

ဂီတဆိုသည့် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် သူမနဲ့ စကားပြောမိလိုက်တာနှင့် အပြုံးလေးနဲ့ အပြောမှာ ပဲ တစ်ခါတည်း ငြိသွားနိုင်၏။

ဒါပေမယ့် အပြုံးတွေ အမြဲတမ်း တင့်တယ်နေဖို့ က ဘာမှ မရှိလို့တော့ မဖြစ် ...၊

"ဂီတက အရည်အချင်းရှိတဲ့ မိန်းကလေးပါ မေမေရယ် ... သူ့ ပညာလေးနဲ့ သူ တင့်တင့်တယ်တယ် ရပ်တည်နေနိုင်တဲ့ သူပါ ... ၊ သူ့မှာ အသိုင်းအဝိုင်း မရှိပေမယ့် အားကိုးရှာဖို့ အတွက်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်တော်တို့ ချင်း တကယ့်မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်ကြတာပါ" တဲ့ ...။

သားဖြစ်သူကတော့ သူမကို လက်ထပ်ပါရစေလို့ မအေကို ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ပြီဆိုကတည်းက တစ်ချက်လေးမှ နောက်ဆုတ်ဖို့ စိတ်ကူးရှိခဲ့တာ မဟုတ် ...။

ဒီမိန်းကလေးမှာ ဘယ်လိုပညာတွေနဲ့ ပြုစားနိုင်နေရတာလဲ ...။

"အစ်မ ကိုကို ခေါ်နေတယ် ..."

"ဟင် ..."

ဝင်သွားသည့် အောင်မြင်ကျော်က ပြန်ထွက်လာရင်း သတင်းပေးသွား၏။ ပြီးတော့ ထိုသတင်းကို အားလုံး စိတ်ဝင်စား အငိုက်မိသွားချိန်လေးမှာ အသာလေး လစ်ထွက်လာခဲ့၏။

သူ့ကို ဒေါ်မေညွန့် တကယ့်ကို သတိမထားလိုက်မိတာ ဖြစ်သည် ။ စကားပြောနေတုန်း သားက ခေါ်သည် ဆိုတော့ ဂီတ ထလိုက်ဖို့ အတွက် ကိုယ်လေး ကြွသွား၏။ ပြီးမှ သူမကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြန်ထိုင်သွားကာ ...

"အမေ ပြောစရာ ရှိသေးလားဟင် ..."

"ရှိပေမယ့် သွားပါအေ ... ညည်းသာ အခု ငါပြောခဲ့တာတွေကို မမေ့ပါနဲ့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ..."

ဂီတ နေရာမှ ထလာခဲ့ရင်း ပင့်သက်လေး ရှိုက်မိ၏။ မင်္ဂလာအိပ်ခန်း ဟု သတ်မှတ်ပေးထားသည့် ကိုမာ အိမ်ခန်းရှေ့ရောက်တော့ သူတံခါးဖွင့်ဖို့ လက်တင်ရုံပဲ ရှိသေးသည် အထဲကဖွင့်လိုက်သဖြင့် နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးသား ဖြစ်သွားကာ ...

"ဂီတ ..."

မြင့်မား မျက်နှာက စိုးရိမ်မကင်းရှိနေခဲ့လျက် ဂီတ လက်လေးကို လှမ်းဆွဲ၍ အခန်းထဲ ဝင်စေပြီးမှ ...

"ဂီတ မေမေ ဘာတွေပြောလိုက်လို့ လဲ ဟင် ... ကိုယ် ခေါင်းထဲတအားမူးနေလို့ ကွာ ..."

"ဘာမှ မပြောပါဘူး ကိုရယ် ... ခုမှ မျက်နှာစုံညီ စကားပြောကြတာ ဆိုတော့ အမေ စကားပြောနေတုန်း အတင်းဖြတ်ပြီး ထလာလို့ မကောင်းဘူးလေ ..."

"ကိုယ် နေမကောင်းတာကို လာကြည့်ဖို့ မင်းကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး ... မင်းကိုထားခဲ့ပြီး ကိုယ် အခန်းထဲဝင်နေမိတာကို တောင်းပန်တာ ... ဆောရီးပါကွာ ..."

"ကိုကလည်း ..."

ဂီတက သူ့နဖူးကို လက်ဝါးလေးနဲ့ လှမ်းရိုက်ပြီး ပြုံးပြကာ ...

"နောက်ဆို မိသားစုတွေ အတူတူနေကြမယ့်ဟာ ကို မျက်နှာလွှဲလို့ မဖြစ်လောက်အောင် ဂီတ က စိမ်းစိမ်းနေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ..."

အဝတ်အစားလဲဖို့ ဗီရိုဆီ လျှောက်သွားတော့ မြင့်မား က နောက်က နေ ဖက်ထားလိုက်ပြီး အတင်းလိုက်နမ်းနေကာ ...

"ကိုယ်တောင် အင်္ကျီမလဲဘဲ ဒီတိုင်းဝင်လှဲနေတာ ..."

"ဟာ ... ကိုယ်ကလည်း လွှတ်ပါဦး ..."

"မလွှတ်ဘူး ... မင်း ဒီနေ့ အရမ်းလှတာပဲ ...၊ ကိုယ်လေ မင်းကို စေ့စေ့ကြည့်မိတိုင်း ရင်တွေခုန်နေရတာ သိလား ..."

ဂီတ မျက်နှာလေး ဝင်းမွတ်နေကာ မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေက အားကောင်းနေကြသဖြင့် မိတ်ကပ်ပြင်တော့ မျက်တောင်တု မတပ်ဘဲ လှအောင် လုပ်ပေးလိုက်လို့ ရတယ်နော် ... ဘယ်လိုလဲ လို့ မိတ်ကပ်ဆရာမက မေးခဲ့သေးသည်။

ပြီးတော့ အထူအပါးညီကာ နီမြန်းထွေးအိနေသည့် နှုတ်ခမ်းလွှာလေးတွေက သူ့ရင်ခုန်သံတွေကို ဖမ်းစားနိုင်ဆုံး ...၊

"ဂီတ ..."

"ဘာလဲ ကို ... အား ..."

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"မရယ်နဲ့ ... သွား ..."

သူကလည်း ဆွဲလှဲတာ မဟုတ် ... ကိုယ်ကလည်း အတင်းရုန်းကန်နေတာ မဟုတ်ဘဲ ဒီလိုပဲ ဆွဲလိုက်ဖယ်လိုက်နှင့် မွေ့ရာပေါ် နှစ်ယောက်စလုံး လဲကျသွားကြ၏။

ဂီတ အဝတ်အစားလဲဖို့ ဘယ်လိုမှ မအောင်မြင်တော့ဘူးဆိုတာ နားလည်လိုက်ကာ ...

"ဘာမှန်းမသိဘူးကွာ ... ဒီမှာ အင်္ကျီတွေနဲ့ ဘယ်လောက် ကျပ်ကျပ်သိပ်သိပ် နေရလဲ သိရဲ့ လား..."

"သိတယ်လေ ... ဒါပေမယ့် ..."

"ဟာ ... မသိဘူး သွား ..."

လည်တိုင်မှာ လည်ဆွဲတွေ လက်တွေမှာ လက်ဝတ်ရတနာတွေနှင့်
သူ နမ်းနေတာကို ရှောင်ဖယ်ရင်း မင်္ဂလာဦးည ရင်ခုန်သံတွေက ကြင်စ
ဦးတို့ ၏ သဘာဝသရုပ်ကို ဖော်ကျူးခဲ့လေသည်။ ။ သို့သော် ...

"ဒေါက် ... ဒေါက် ..."

"ဟင် ..."

"ကိုကို ..."

"သားကြီး ရေ ... မြင့်မား ..."

"ဗျာ ... မေမေ ... ခဏလေး ..."

နှစ်ယောက်စလုံး တံခါးအတူ သွားဖွင့်ကြတော့ ဒေါ်မေညွန့် က အဝ
တံအစား မလဲရသေးဘဲ ရှိနေကြသည့် သူတို့ ကို အံ့သလို ဖြစ်သွား၏။
ပြီးမှ အားနာသည့် မျက်နှာတစ်ချက် ဖြစ်သွားကာ ...

"မင်းညီ အပြင်ထွက်သွားတယ် ..."

"ကျော် လား ... သူလည်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အတူ ရှိနေချင်မှာ ပေါ့
မေမေ ... ဒီညတော့ ပေးနေလိုက်ပါ ..."

" မဟုတ်ဘူး ... မဟုတ်ဘူး ... သူတို့ ခြံထဲမှာ ပဲ ရှိနေကြတာ ... အဲ
ဒါ ဖိုးသဲ တို့ လူစု လာခေါ်သွားတာတဲ့ ..."

"ဟင်! ..."

ဖိုးသဲ ဆိုတာ ဆေးမှုနဲ့ နာမည်ကျော်နေတဲ့ သူ ဖြစ်သည်။ ။ ပေါင်းသ
င်းကြတဲ့ သူတို့ အုပ်စုထဲမှာ အသက်ကြီးဆုံးဖြစ်ကာ ထောင်တန်းဆိုတာ

လည်း မကြောက် ... အုပ်ထိန်းသည့်လူကြီးတွေ ကိုယ်တိုင် မနိုင်လို့ လွတ်ထားရတဲ့ လူပေလူတေလေး ...။

"သေချာလို့ လား မေမေ ..."

"သေချာပါတယ် သားရယ် ... ခြံထဲမှာ ဝိုင်းကူသိမ်းပေးတဲ့ ဟိုဘက်ခြံက သားထူး ကိုယ်တိုင် လာပြေးပြောတာ ..."

"ဒါဆို လွတ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး ..."

"ဟုတ်တယ် မြန်မြန်လိုက်စမ်းပါ .. ဟိုကောင်လေး ကားနဲ့ ပါသွားတာ ... အိမ်က ကားရှိတယ်..."

"ဒီမှာ ချို့ယူလာတယ် ကားသော့ ... ရော့ ကိုကို ..."

ကားသော့ကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး မြင့်မား က ဂီတ ကို တောင်းပန်သလို လှည့်ကြည့်သည်။ ။

ဂီတ က ပြုံးပြကာ ...

"သွားလေ ... မောင်လေး ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မယ် ..."

"ကျေးဇူးပဲ ... ဂီတ အိပ်နှင့်တော့နော် ..."

"အင်းပါ ... ကို ညဘက် ကား သတိထားမောင်း နော် ..."

"အိုခေ ... အိုခေ ..."

သူက အိုခေ ပြောသွားပေမယ့် ဂီတ သူ့နောက်ကို ခြေ ငါးလှမ်းလောက် အပြေးတစ်ဝိုင်း ပါသွားမိသေးသည်။ ။

"ကို ညဘက်မှာ ကားရှင်းတယ်ဆိုပြီး လွတ်မမောင်းနဲ့ နော် ..."

"ပူမနေပါနဲ့ အစ်မရယ် ... ညဘက်လေးပဲ ကားမောင်းရတာ အရ

သာရိတာ ... ချို့ တို့ မောင်နှမကိုလည်း ကိုကိုပဲ ညဘက် ကားမောင်းသင်ပေးတာ ..."

ချိုမေလွင်က ဂီတကို သည်းမနေနဲ့ ဆိုသည့် မျက်စောင်းလေးတစ်ချက်နှင့် လှည့်ထွက်သွား၏။

ဒေါ်မေညွန့် ကတော့ ကိုယ့်သားလေးကို စိုးရိမ်တာပဲမို့ ဂီတကို စာနာသည့်အကြည့်နဲ့ နှစ်သိမ့်သွားခဲ့၏။

ထိုအကြည့်တစ်ချက်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားမိရင်း ဂီတ ကျေနပ်သွားခဲ့သည်။ ။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နားလည်ဖို့ ကြိုးစားရင်း သည်းခံခွင့် လွှတ်သွားနိုင်ရင်တော့ မိသားစုဘဝရဲ့ နွေးထွေးခြင်းကို သူမ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရတော့မှာ ပါ ...။

ဒါပေမယ့် အရာရာဟာ မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ...။

*

အခန်း (၂)

"အောင်မယ်လေး ... ငါ့သားကြီး ... သားကြီးရယ် ... အဖြစ်ဆိုးလှ
ချေလား ... ဟီး ... ဟီး ..."

"ကိုကို အဲဒီမိန်းမကြောင့် သေတာ ... လက်ထပ်တဲ့ ညမှာ သေတာ
သူ့ကြောင့် ... ၊ မိန်းမက ခိုက်တာတဲ့ ... အဲဒါ ဟုတ်တယ် ..."

ဒေါ်မေညွန့် ရင်ဘတ်ထုထုပြီး ငိုသည် ... ၊ ချိုမေလွင်က ဂီတကိုပဲ
လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍ ငိုနေရင်း အသံပြာအောင် အော်၏။ တက
ယ်တော့ အောင်မြင်ကျော်က ဖိုးသဲနဲ့ ပါသွားတာ မဟုတ်ပေ ... ၊

ဒီညက အောင်မြင်ကျော်တို့ ခြံထဲမှာ မင်္ဂလာပွဲရှိသည် ဆိုပြီး ဖိုးသဲတို့
က ခဲဖိုး ငွေလာညှစ်တာ ဖြစ်၏။

"မလိုချင်ဘူး ဟေ့ကောင် ... သတို့ သားက ငါနဲ့ သိပ်ကြည်တာ မဟု
တ်ဘူး ... မင်းအစ်ကိုဆိုတော့ မင်းမှာ ပဲ တာဝန်ရှိတာ ... ၊ ပေး နော် မ
ရဘူး ... ငါမှန်းထားသလောက် ရမှ ဖြစ်မှာ ..."

အပြင်ဘက်တစ်နေရာမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း ညက ပြောခဲ့
ပျော်ခဲ့ကြတာတွေကို ပြန်တွေးရင်း အောင်မြင်ကျော် အံ့ကြိတ်နေမိသည်
။

သူသာ အိမ်ကို ဘယ်သွားမည်လို့ ပြောဆိုသွားခဲ့လျှင် ကိုကို သေမှာ
မဟုတ်ပေ ... ၊

ခုတော့ သူ့ကို စိုးရိမ်ကြီးပြီး ကားနဲ့ လိုက်တာ အမူးသမားတွေ မောင်းတဲ့ ကားနဲ့ တိုက်မိပြီး ကိုကို ဆေးရုံမှာ စကားမေးတောင်မရခဲ့ပေ ...။

ဒီနေ့ ကိုကို ရက်လည်နေပါ ...။ ဒါပေမယ့် မေမေတို့ ရဲ့ ငိုသံတွေက လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားသည် ဆိုတာ မရှိ ... အိမ်နီးချင်းတွေ ဖျောင်းဖျာနားချလည်း မရ ... ဘယ်လိုနှစ်သိမ့်အားပေးပေမယ့် ခဏတာ ငိုသံ စဲသွားပြီး နောက်တော့ ဒီတိုင်း ...။

"ချို သိတယ် ... အဲဒါတွေ သူ့ကြောင့် ဖြစ်တာ ... သူက အကုသိုလ်မ"

"ချို ..."

ဧည့်သည် တွေ စဲသွားသည့်အချိန်ထိ လက်ညှိုးထိုး အော်နေသဖြင့် အောင်မြင်ကျော် အထဲဝင်သွားပြီး အော်ပစ်လိုက်မိသည်။ ။

"အစ်မက နင့်ထက် အသက်ကြီးတယ် ... နင် မိုက်ရိုင်းလှချေလား ..."

"ကိုလေးက မသိဘဲနဲ့ ..."

"ဘာလို့ မသိရမှာ လဲ ... ဘာကို သိရဦးမှာ လဲ ...။ ငါတို့ အစ်ကိုကြီးကို ဆုံးရှုံးရသလို သူလည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်လုံး ဆုံးရှုံးသွားတာပဲ ... ပြီးတော့ ..."

မင်္ဂလာဦးညတောင် မဖြတ်သန်းလိုက်ရသေးပေမယ့် လက်ထပ်ပြီး တဲ့ မိန်းမဘဝက တစ်ခုလပ် ဖြစ်ရတာပဲ ...။ ပြောလို့ မထွက်တော့ဘဲ တက်ခေါက်လိုက်မိသည်။ ။

"တော်တော့ ... အဲဒီစကားတွေ ထပ်မပြောနဲ့ တော့ ..."

ဒေါ်မေညွန့် ကတော့ နှစ်သိမ့်ပေးနေကြသည့် မိတ်ဆွေနှစ်ဦးကြားမှာ ငိုနေပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့် ... ၊ ဘာမှ လည်း မပြောပေ ... ။

ချို လက်သီး နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ အံ့ကြိတ်ရင်း လှည့်ဝင်သွားမှ ကျော်က ဂီတ ငိုနေသည့်ဘေးမှာ လျော့ရိလျော့ရဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ...

"ကျွန်တော် အစ်မကို တောင်းပန်ပါတယ် ... အားလုံးအတွက် တောင်းပန်ပါတယ် ..."

ပြောရင်း ငိုသံပါလာကာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ၏။ ဂီတ ငိုနေခဲ့သည့် မျက်ရည်တွေလောက် ဘယ်မျက်ရည်က ပူမှာ လဲ ... ၊

တစ်ခုလပ်ဘဝဖြင့် ရပ်တည်သွားရမည့်အဖြစ်ထက် ဒီမိသားစုက သာ မကြည်ဖြူစွာ မောင်းထုတ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ... ၊

"သူ့ခမျာလည်း ဒီလို ဘယ်ဖြစ်ချင်ပါ့မလဲ မညွန့် ရယ် ... ကြားလို့ လည်း မကောင်းပါဘူး ... ကလေးမလေးကို ဖျောင်းဖျါဦး ..."

နောက်နေ့တွေမှာ ပါ ချို က မျက်နှာမြင်တိုင်း ပြောနေသဖြင့် ရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေတချို့က သတိပေးကြ၏။ ဂီတ ကတော့ သူမရဲ့ အလုပ်ကို ပြန်ဆင်းသည် ။ သူငယ်ချင်း ဖွင့်ထားသည့် ကွန်ပျူတာသင်တန်းမှာ ဂိုက်ဒ်လုပ်ရင်း လက်လှမ်းမီသမျှ ဝါသနာပါရာ သင်တန်းတွေလည်း တက်ဖို့ ကြိုးစား၏။

"နင့်အိမ်မှာ ယောက္ခမတွေက မကြည်ဖြူဘူးဆို ..."

"အစကတည်းက မကြည်ခဲ့တာပါ ..."

"ဒါဆို ရေရှည် ဘယ်လို လုပ်မှာ လဲ ဂီတ ရယ် ... နင့်အဖြစ်ကလည်း ရင်လေးစရာကြီး ..."

သင်တန်းတက်ဖို့ တောင် လုံးပမ်းနိုင်သေးသည် ဆိုသော အံ့ဩသည့် အကြည့်နှင့် ပန်းရောင်က ညည်းနေ၏။

"ရေရှည်အတွက်ကြောင့် ငါဒီတိုင်း ပိုကြိုးစားနေရတာပေါ့ ပန်းရောင်ရယ် ... ငါကအိမ်ထောင်သည် ဖြစ်နေပြီ ... ၊ တစ်ခုလပ်ဆိုတာ မှဆိုးမထက် ဂုဏ်ကျက်သရေမဲ့တယ် ... ငါ့အတွက် အုပ်ထိန်းသူလူကြီးသူမ မရှိလို့ မဖြစ်ဘူးဟ ... သူတို့ မိသားစုက ငါ့အတွက် အရိပ်ကောင်းပဲ ..."

ဘယ်လို စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေပဲ တွေ့တွေ့ သည်းခံမျိုသိပ်ဖို့ ဂီတအားမွေးထားခဲ့သည် ။ သို့သော် အိမ်မှာ နှစ်လပြည့်သည့်နေ့ ... ။

"ဘာ! ... ဘာပြောတယ် ... ညည်း ..."

ဒေါ်မေညွန့် မျက်လုံးကြီး ပြူးထွက်လာသည် ။ ပြီးတော့ ဂီတ တစ်ကိုယ်လုံးကို ကြည့်၍ ခေါင်းတွင် တွင် ခါရင်း ...

"မဟုတ်တာတွေ လာမပြောနဲ့ ... ယုတ္တိမရှိတာတွေ ... ညည်း ... ညည်း ... ခု ထွက်သွား ..."

"အမေ ..."

"မခေါ်နဲ့ ... သွား ... ငါ့သားက မင်္ဂလာဝတ်စုံတောင် မလဲရသေးဘဲနဲ့ အပြင် ချက်ချင်းထွက်သွားရတာ ... ။ ညည်း ... ညည်း ငါ့သား မရှိကာမှ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေပြီး ..."

"အမေ အဲဒီလို မပြောပါနဲ့ ..."

"ပြောမယ် ... ဒါငါ့သားရဲ့ ကိုယ်ဝန် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး ..."

ဒေါ်မေညွန့် သား သေလို့ ပူလောင်ရသည့် သောကတွေကို ငြိမ်းသတ်နေရတာ မသေနိုင်သည့်မီးက ခုထိ တောက်လောင်နေဆဲပါ ... ။

သင်းကို သားတစ်မျက်နှာတည်းနဲ့ သားရှိနေတုန်းကလည်း လက်ခံ ခဲ့သည် ...။ မရှိတော့ဘူး ဆိုတော့လည်း မရှိတော့သည့် မျက်နှာလေးကို ငဲ့ပြီး သည်းခံ ကြည်ဖြူထားခဲ့ရ၏။

ဒို့ထက် ဘာကို ဆက်ပြီး သည်းခံနေရမှာ လဲ ...။

"လက်ထပ်ပြီး မင်္ဂလာပွဲတောင် မသိမ်းရသေးဘူး ... ညည်းမို့ ပြော ထွက်တယ် ... ၊ ပြီးတော့ ... ပြီးတော့ ငါ့သား နေမကောင်းလို့ အစောကြီး ဝင်ခွေနေတာ ... ထွက်သွား ... ညည်း သွားတော့ ဂီတ ... ၊ ခုချိန်ကစပြီး ညည်း ငါ့ချွေးမ မဟုတ်တော့ဘူး ... ငါ့သားနဲ့ လည်း ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ဂီတ ရှင်းပြပါရစေ အမေရယ် ... ဒီ အဖြစ်ကို အ မေမှ နားလည်မပေးရင် ဘယ်သူကမှ ..."

"ဘာကို နားလည်ရမှာ လဲ ... ၊ ငါတို့ တစ်အိမ်လုံးကို ညည်းက ခြေ လေးချောင်း သတ္တဝါတွေ မှတ်နေသလား ... သေသွားတဲ့ ငါ့သားကို တော့ နွားမလုပ်ခိုင်းပါနဲ့ အေ ... ညည်းကို ငါသိပ်ရွံတယ် ... ၊ သွားပါ တော့အေ ..."

ဂီတ မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျရင်း အံလေးကြိတ်ထားလို က်၏ ၊

"သွားပါ့မယ် အမေ ... အစတည်းက ဂီတ သွားစရာမရှိလို့ ခိုကပ်နေ တာ မဟုတ်ပါဘူး ... ၊ ဂီတ ရဲ့ ယောက်ျားကို ချစ်လို့ ... သူ့မိသားစုတွေ နဲ့ မိသားစုဘဝလေးထဲမှာ နွေးနွေးထွေးထွေး နေချင်လို့ ပါ ..."

ဒေါ်မေညွန့် မျက်ရည်ပြည့်အိုင်နေသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် စူးစိုက်ပြီးကြည့်နေလျက် ဘာစကားမှ မပြော ...။

"ဒါပေမယ့် ဂီတ ပြန်လာမယ် အမေ ... အဲဒါ ဂီတရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ...
ပြီးတော့ ဂီတ တို့ ရင်သွေးလေးရဲ့ အနာဂတ်အတွက် ... ဘယ်တုန်းကမှ
ဂီတ မဖောက်ပြန်ခဲ့ဘူးဆိုတာ သက်သေပြဖို့ အတွက်ပဲ ... ကို့ ရင်သွေး
လေးဟာ ဂီတလို တစ်ကောင်ကြွက် မျက်နှာငယ် မဖြစ်ရဘူး ... ၊ ကို့ မိ
သားစုတွေရဲ့ လက်ပေါ်မှာ စုပြုံဝိုင်းချစ်ကြတာကို ခံရမယ် ... သူ့ဦးလေး
အဒေါ်တွေ အဘွားတွေရဲ့ လက်ပေါ်မှာ ဂီတတို့ ရဲ့ ရင်သွေးလေး ပျော်ရွှင်
စွာ ကြီးပြင်းရမယ် ..."

သစ္စာဆိုသကဲ့သို့ စကားတွေဆိုရင်း တစ်စက်ချင်း ကျနေသော မျက်
ရည်စက်တို့ ကို ချန်ခဲ့လျက် ဂီတ တရွေ့ရွေ့ ဆုတ်ခွာလာခဲ့သည် ။

သူမရင်ထဲမှာ ရင်သွေးအတွက် မိခင်လောင်းတစ်ဦး၏ အားမာန်
တွေ အပြည့်နှင့် ... ။

*

အခန်း (၃)

"မေမေ့ ..."

"ဟင် ..."

"သားသား ဒီစက်ဘီးလေး လိုချင်တယ် ..."

စက်ဘီးနေရာကို ရောက်တာနှင့် သားက ခြေတစ်လှမ်းမှ ဆက်မတိုးတော့ပေ ...။ နေပူနေပြီမို့ ဆွဲလာရသည့်အထုပ်တွေနဲ့ စိတ်အိုက်နေတုန်း သားကြောင့် ပြန်လှည့်ကြည့်ရတော့သည်။ ။

"သားသားရယ် စက်ဘီးတွေက ကြီးတယ်လေ ... သားက ကလေးပဲ ရှိသေးတာ ..."

"မေမေကလည်း ဟိုမှာ "ကလေးစီး " လို့ ရေးထားတာကို ..."

စာရေးထားတဲ့ ဆီ လက်ညှိုးထိုးပြသဖြင့် ထိုလက်လေးကို ဂီတက ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ကာ ...

"ကလေးစီးပေမယ့် သားက အဲဒီလို လျှပ်စစ်ဘီးတွေ စီးရမယ့်အရွယ် မဟုတ်သေးဘူးလေ ...။ ပြီးတော့ ..."

"မေမေ့ ..."

"ဟင် ..."

"ပိုက်ဆံ မရှိတော့လို့ မို့လား ..."

သားနဖူးလေးကို ပွတ်သပ်ရယ်မိကာ ဂီတက ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ။

"သားသား လိုအပ်နေပြီဆိုရင် မေမေက ပိုက်ဆံ မရှိလည်း ဒါတွေ မဝယ်သေးဘဲ သားအတွက် အဓိကထားပြီး ဝယ်ပေးမှာ ပေါ့ ...၊ အမေ့ သားလေးအတွက် မေမေ အားလုံး ဖန်ဆင်းပေးမှာ လို့ ပြောထားသား ဘဲ ... သားသားက မေမေ့ကို မယုံကြည်တော့ဘူးလား ..."

"ယုံတယ်ဆိုရင် ဝယ်ပေးမှာ လား ..."

"မဟုတ်ဘူး လေ ... မေမေ့အတွက် သားသားက အဓိကဆိုတာ ယုံရမယ် ... အခု ဒီလိုစက်ဘီးတွေ သားအရွယ်မှာ စီးဖို့ မလိုအပ်သေးလို့ မေမေက ဝယ်မပေးသေးဘူးဆိုတာလည်း ယုံရမယ် ... မေမေကလည်း သားသားက ပြောပြရင် နားလည်လွယ်တဲ့ သားလိမ္မာလေးဆိုတာ ယုံတယ်လေ ..."

မှုန့်ကုတ်ကုတ် မျက်ခုံးတန်းလေးတွေ ပြေကျသွားသည်။ ။ ပြီးတော့ သူ့ဘေးမှာ ဒူးထောက်လေး ထိုင်နေသည့် ဂီတ ရဲ့ လည်ပင်းကို ဖက်လိုက်ကာ ...

"သားသား စီးလို့ ရရင် ဝယ်ပေးမှာ လား ..."

"ဝယ်ပေးမှာ ပေါ့ သားလေးရယ် ... မေမေ့အတွက် လိုအပ်မယ် ထင်တာတွေကို အားလုံး ဘေးဖယ်ထားပြီး သားလေး လိုချင်နေတာ ...၊ ဝယ်ပေးဖို့ လိုအပ်နေတာ ဘာဖြစ်ဖြစ် မေမေက ရအောင် ဝယ်ပေးမှာ ..."

မားလေးက စက်ဘီးကို မကြည့်တော့ဘဲ ခေါင်းလေးညိတ်၏။ ဆိုင်ရှေ့မှာ နေမပူပေမယ့် နေရှိန်တာက လူကို မီးကင်နေသည့်အတိုင်း ...၊

"လာ ... သားသား ဒီဘက်က လျှောက် ... နေရိပ်တယ် ..."

သားကို ကောက်ချီလိုက်ချင်ပေမယ့် လက်ထဲမှာ လည်း အထုပ်အပိုး

တွေနဲ့ ဖြစ်နေကာ ဂီတ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေမိ၏။

"မေမေ့ ..."

"ဟင် ... သားသား ညောင်းနေပြီလား ..."

"ညောင်းပါဘူး ... သားသား မေမေ့ကို ဝိုင်းကူမယ်လေ ... သားသား ကို အဲဒါတွေ ပေး ..."

"သားသား ရယ် ..."

ချွေးစတွေ စိုနေသည့်ကြားက ရင်ထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းသွားသည့် ကလေး ငယ်လေးပေမယ့် မအေ ပင်ပန်းနေသည့် မျက်နှာကို ဖတ်တတ်သော ဂ ရုစိုက်ကြင်နာချင်စိတ်လေးက သူမအတွက် အမောပြေစေခဲ့၏။

တက္ကစီငှားပြီး သားအမိ ကားပေါ်မှာ ထိုင်မိကြကာမှ ...

"မေမေ့သားလေးက သိပ်လိမ္မာတာပဲ ..."

သားကို ပွေ့ပိုက်ဖက်ထားပြီး နမ်းရှိုက်မိ၏။ သားလေးက စိတ်ထား နူးညံ့တာရော ... မျက်နှာလေးက အစ အဖေတူသားလေးပါ ...။

ထို့ပြင် ကလေးတစ်ယောက် တတ်သိနားလည်ခြင်းထက် ပိုသည် ။ ဒီနေ့ထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆူပြောခဲ့ရတာ မရှိသလို ရိုက်နှက်ဆုံးမစရာ မလိုတဲ့ အထိ သားလေးက သဘောပေါက်လွယ်၏။

ပြီးတော့ စကားတတ်လိုက်တာလည်း တချို့လူကြီးတွေဆိုတာ တအံ့ တဩ ဖြစ်ကုန်ရတဲ့ အထိ ... ။

"မေမေ့ ..."

"ဟင် ..."

"ဘွားဘွားတို့ ဆီ ဘယ်တော့ လိုက်ပို့မှာ လဲ ဟင် ..."

"သားရယ် ... မေမေ့အလုပ်က ..."

သားလေးကို ရှင်းပြမလို့ စကားစလိုက်ပေမယ့် ကားပေါ်ကနေ တစ် နေရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိကာ ...

"ကားဆရာ ခဏ ... ခဏ ... ဒီမှာ ပဲ ရပ်ပေးပါ ... ဒီနားလေးပဲ ..."

အလောတကြီး တားဆီးမိကာ ကားက ရပ်လို့ ရတု နေရာထိ မောင်း ချသွားသဖြင့် ဂီတ အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ သားလေးလက်ကို ဆွဲ၍ ပြန်လှည့် လျှောက်ခဲ့ပြီး ...

"သားလေး မြန်မြန် လျှောက် ..."

"မေမေ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဟင် ..."

"ပြီးတော့ ပြောပြမယ် သား ..."

ကိုယ့်ရှေ့မှာ မြင်လိုက်ရတာ အောင်မြင်ကျော် မှ အောင်မြင်ကျော် ပါ ... ။ ဒီကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့မှာ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ရှိနေတာ ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ ... ၊

ဟိုဒီ လှည့်ပတ်ကြည့်နေတုန်း အောင်မြင်ကျော်ကို ရှေ့နားက လမ်းကြားထဲက ထွက်လာတာ မြင်လိုက်ရကာ ...

"ကျော် ..."

အနည်းငယ် အလှမ်းကွာပေမယ့် ကျော်က ချာခနဲ လှည့်ကြည့်၏။ ဂီ တကို မြင်လိုက်သည် နှင့် ငေးစိုက်ငြိမ်သက်သွားကာ ရှေ့ကိုလည်း တိုး မလာ ... ဘယ်ကိုမှ လည်း ဆက်မသွား ... ၊

"ကျော် ..."

ဂီတ သူ့နား ရောက်သွားမှ ...

"အစ်မ ..."

"ဟုတ်တယ် ... နင် ဘယ်လိုပုံစံ ဖြစ်နေတာလဲ ..."

ကျော်က ခုမှ သူ့ကိုယ်သူ သတိရသွားသလို ဆံပင်တစ်ချက်သပ်ပြီး မျက်နှာလွှဲပစ်၏။ ဆံပင်ဘုတ်သိုက်ဆံရှည်ကို နားနှစ်ဖက်နောက်မှာ ထိုးသိပ်ညှပ်ထားသေးသည်။

ပြီးတော့ အတွင်းခံတီရှပ်ပေါ်မှာ ရှပ်အင်္ကျီလက်တိုအပါးကို ထပ်ဝတ်ထားပုံက ကပိုကရို ... ၊

"မင်းတို့ အဆင်မပြေကြဘူးလား ကျော် ..."

"မသိဘူး ... ကျွန်တော် အိမ်မကပ်တာ အစ်မ ထွက်သွားတည်းကပဲ"

"ဟင် ..."

"လုံးဝ မပြန်ဘဲနေတာ တစ်နှစ်လောက် ရှိပြီ ..."

"ဘယ်လို! ..."

"အစ်မက ..."

သူ တစ်ခုခုကို သတိရသွားကာ ဂီတကို စူးစူးစမ်းစမ်း ကြည့်သည်။ ပြီးတော့မှ ဂီတရဲ့ နောက်နားမှာ ရပ်နေသည့် မားကို မြင်သွားပြီး ...

"အစ်မ ... ဒီ ... ဒီကလေးလေးက ..."

"အဲဒါ မင်းတူလေ ... အစ်မ သား ..."

"ဟာ ... ဒီကောင် ..."

ကျော် မျက်နှာမှာ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲသွားပုံတွေက ဘယ်လိုပုံစံပါလို့ တောင် ပြောဖို့ ခက်လေသည်။

"ချာတိတ် ..."

ကလေးငယ်လေးတွေနဲ့ အတူမနေခဲ့ဖူးတော့ "သား ..." လို့ ရုတ်တရက် မခေါ်ဖြစ်ဘဲ ကလေးရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်ကာ ပခုံးလေးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်မိ၏။ ပြီးတော့ ကိုကိုနဲ့ တော်တော်ဆင်တူနေသော ကလေးမျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်ကာ ...

"ချာတိတ်က ချစ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာကွာ ... တကယ်ချောတဲ့ ကောင်ပဲ ..."

"မင်း ဒီလိုလေလုံးတွေနဲ့ လုပ်စားလာခဲ့တာ ထင်တယ် ..."

ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားတဲ့ လူတွေ သူတို့ ဘေးကို ရောက်လာကြ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူရှင်းနေကာ ကလေးနဲ့ ကျော်ဘေးကို ဒီလူတွေ ဝိုင်းပတ် ရပ်လိုက်တော့ ဂီတ ကမန်းကတန်း ဝိုင်းထဲ ဝင်ရပ်လိုက်ကာ ...

"ဒီမှာ ... ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ လဲရှင် ..."

လေးယောက်စလုံး ဂီတကို လှည့်ကြည့်သည် ...၊ ဒါပေမယ့် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည့် ကျော်ဘက်ကိုပဲ လှည့်၍ ...

"မင်း ဒီနေ့ ဦးမိုးကျော် လက်ထဲက ဖြတ်ခုတ်သွားတာ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ အောင်မြင်ကျော် ..."

"မင်းကို ဘယ်အင်အားနဲ့ ဘယ်သူကပဲ အထောက်အခံလုပ်ပေးနေနေ ငါတို့ နယ်ပယ်မှာ မင်းက တစ်ကျပ်သားကောင်ပါ ..."

"ဒါဆိုလည်း ဘာလို့ ဂရုစိုက်နေသေးလဲ ရာဇာ ..."

ကျော်က ဘေးလူတွေကို ငဲ့ကြည့်ကာ ...

"အုပ်စုနဲ့ ငါ့နောက် လိုက်လာစရာ လိုလို့ လား ..."

"ဒါငါတို့ ရဲ့ ဂရုဗ် ပဲ ... မင်းနောက်လိုက်ဖို့ လူစုတာ မဟုတ်ဘူး ... ၊ ဒီမှာ ကျော် ... ငါတို့ မင်းကို စကား အများကြီး မပြောချင်ဘူး ... ၊ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်တွေ ဖြစ်ရင် ငါတို့ နာမည်ပျက်မယ် ... အဲဒီတော့ မင်း သိထားဖို့ က ပွဲစားလုပ်နေကြပေမယ့် 'စည်း' ဆိုတာ ရှိတယ် ... များများကြားတိုင်း များများ ရတာ မဟုတ်ဘူး ..."

"ဒီကောင်ကို ဆုံးမ မနေနဲ့ ရာဇာ ... ငါတို့ ဝါးမျိုနေတဲ့ လေတွေထဲ က အဆိပ်အတောက် ဘယ်လောက်ပါနိုင်သလဲဆိုတာပဲ သူ သိပါစေ ..."

"နောက်ထပ်တစ်ခါ မင်းကို ငါတို့ ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မတွေ့ချင်ဘူး ... ဒါနောက်ဆုံး သတိပေးတာ ..."

"ဒီမှာ ဟေ့ကောင် ..."

ကျော်က မျက်နှာ တစ်ချက်နီသွားကာ ထွက်သွားဖို့ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည့် ရာဇာ့ ပခုံးကို လှမ်းဆွဲ၏။ ဂီတ မျက်လုံးပြူးသွားကာ ...

"ကျော် ... နေဦး ..."

ထိုလက်ကို သူမကပဲ ကမန်းကတန်း ဆွဲဖြုတ်ချလိုက်ကာ ...

"ဆောရီးပါရှင် ... သူက ကျွန်မ မောင်လေးပါ ... အိမ်နဲ့ စိတ်ဆိုးပြီး တစ်ယောက်တည်း အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေတုန်းမို့ပါ ... သူက ပွဲစားလည်း မဟုတ်ပါဘူး ... ဖျံကျတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးလည်း မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး ... ၊ နောက်ထပ်လည်း ဘာမှ ဖြစ်ဖို့ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာ ပါ ... နော် ..."

"အစ်မ ဗျာ ..."

"ကျော် ..."

တစ်ဖက်က ပြန်တင်းလာသည့် အခြေအနေကြောင့် ကျော်အတွက် ဘယ်လိုမှ မလွယ်နိုင်မှန်း ဂီတ သိသည် ။ ထို့ကြောင့် ကျော် လက်မောင်းကို ဆောင့်ဆွဲ၍ မျက်နှာနားကပ်ကာ ...

"သားလေးရှေ့မှာ မင်းက တုတ်ပွဲ ဓားပွဲတွေ ဖြစ်သွားချင်လို့ လား ..."

ကျော် အကြည့်တွေက ကလေးဆီ ရောက်သွား၏။ ထိုခဏလေးမှာ ပဲ ကျော်လက်ထဲကို သူမ အထုပ်တွေ ထည့်ပေးလိုက်ကာ ကလေးကို လက်တစ်ဖက်က ဆွဲ၍ ...

"လာ ... ပြန်လိုက်ခဲ့တော့ ..."

ကျော်ကို တစ်ဖက်က ပါအောင် ဆွဲခေါ်ခဲ့လိုက်သည် ။ ထိုနေ့က အိမ်ကိုလည်း မပြန်ဖြစ်သေးဘဲ အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ ပဲ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ...

"အစ်မက တော်တော်ပြောင်းလဲသွားတယ် နော် ..."

ကျော်က အရင်မှတ်ချက်ချ၏။ ပြီးမှ ...

"အင်းလေ ... သုံးနှစ်လောက် ကြာပြီဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့ ..."

ကိုကိုနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တုန်းက ဆံပင်က ပခုံးသာသာလေးနှင့် နုနုငယ်ငယ် ... ၊

ခုကျတော့ ဆံပင်တွေ ခါးလောက်ထိ ရှည်နေတာ တမင် လှအောင် ပြုပြင်ထားသဖြင့် ကော်ဖီရင့်ရင့် ဆံနွယ်တွေက ပိုးသားလို ပြောင်အိနုနု

ယ်နေ၏။ မျက်နှာမှာ မိတ်ကပ်ပြေပြေနှင့် မြန်မာဝတ်စုံ ဝတ်ထားပေမယ့် ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးနဲ့ လှနေ၏။

ကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲထားတာတောင် ကလေးအမေလို ဘယ်သူမှ ထင်မှာ မဟုတ် ...။

"အစ်မ နောက်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်ပြီလား ..."

ရုတ်တရက် လူကိုကြည့်ပြီး ကောက်မေးလိုက်သဖြင့် ဂီတအံ့ဩသွား၏။ ပြီးမှ သဘောပေါက်သွားသလို ပြုံးမိကာ ...

"ငါအလှတွေ ပြင်ထားတယ်ဆိုပြီး အဲလိုထင်လိုက်တာလား ..."

"အဲလိုကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး ... ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်တာကို တွေးမိတာ ..."

ကျော်က ဝန်ခံလိုက်တော့ ပြုံးလိုက်မိ၏။ သားလေးကို ငဲ့ကြည့်၍ ခေါင်းလေးကို တယုတယ ပွတ်သပ်ရင်း ...

"ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ငါ့သားလေးအတွက် ပေးဆပ်ဖို့ ပြင်ထားပြီး သား ကျော် ... ဘယ်တော့မှ နောက်အိမ်ထောင် မပြုတော့ဘူးလို့ တော့စကားကို အကုန် မပြောပါဘူး ..."

"အဟွန်း ... ပြောလည်း မယုံပါဘူး ..."

"အေးပါ ... အခြေအနေ အချိန်အခါဆိုတာ ရှိသေးတယ်လေ .. ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုမျိုး ရှိခဲ့ရင်တောင် ငါ့သားလေးက ပထမ အရေးကြီးဆုံးပဲ ... သားကို ထိခိုက်ဆင်းရဲစေမှာ မျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး ..."

ဟိုတုန်းတည်းက သူမကို မြင်လိုက်တဲ့ လူတိုင်း 'လှတယ်' လို့ မပြောဘဲ မနေနိုင်အောင် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ပြေပြစ်တဲ့ သူက ခုလို ပြင်ဆင်မှုတွေနဲ့

ပြောင်းလဲသွားတော့ သူမ ပြောနေတာတွေကို ယုံချင်ပေမယ့် ဒါကတစ်ဖက်တည်းစကားပဲ ရှိသေးတာ မဟုတ်ဘူး လား ...။

ကိုယ့်တူလေးကို ငဲ့ကြည့်မိတော့လည်း မရိုးဖြစ်သူကို သဝန်တိုမိသလိုလို ...။ မေမေတို့ ကိုပဲ မကျေနပ်စိတ်တွေ ထပ်ပြီး တိုးပွားလာခဲ့သလိုလို ...။

"ဟင်း ..."

ကလေးရဲ့ ခေါင်းလေးကို ပွတ်သပ်ရင်း ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲယူလိုက်မိတဲ့ အထိ ချစ်ကြင်နာစိတ်တွေ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ...

"သားသား နာမည်က ဘယ်သူလဲ ..."

"ဂီတမြင့်မား ..."

"ဟာ ... တကယ့်အလန်းပဲ ...နေပါဦး ... ဖအေနာမည်ကို ဘာဖြစ်လို့ နောက်က ထားရတာလဲ ..."

မေးတာက ဂီတကို ပေမယ့် ...

"သားသားမေမေက သားသားရဲ့ အဓိက ..."

ဟင်! ...

ကလေး ဖြေလိုက်တာကို အံ့ဩသွားပြီး ငဲ့ကြည့်မိ၏။ ပြီးတော့မှ အားပါးတရ ပြုံးကာ မျက်နှာလေးကို မော့ယူပြီး နမ်းပစ်လိုက်မိသည် ။

"ဟုတ်ပါပြီကွာ ... ဦးဦးက မေးတာ မှားသွားတာပါ ...။ ငါ့တူကြီးက တော်တော်သွက်တာပဲ ... ချစ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ ကွာ ..."

ကျော်က ကလေးကို ဖျစ်ညှစ်မိမတတ် ဖက်ထားကာ ပါးနဲ့ ပွတ်လိုက် ... ငဲ့နမ်းလိုက်နှင့် ...

"ကိုကိုသာရှိနေရင် သူ့သားလေးကို ဘယ်လောက်ချစ်မလဲ ..."

တီးတိုးရေရွတ်ရင်း မျက်နှာပြင်တစ်ပြင်လုံး ဆွေးမြည့်သွား၏။

"သူ မရှိတော့ပေမယ့် သားအတွက် ကွက်လပ်မရှိအောင် ငါအတတ် နိုင်ဆုံး ကြိုးစားခဲ့တာပါ ... မင်း ထင်လိုက်သလိုမျိုး ငါအလှတွေ ပြင် ထားတယ်ဆိုတာလည်း ငါ့အလုပ်က အလှပြင်ဆိုင် ဖွင့်ထားတဲ့ အလုပ်မို့ လို့ ပါ ..."

"ဟင် ... အစ်မက ... အလှပြင်ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ် ..."

"ဟုတ်တယ် ... ဒါပေမယ့် တစ်ဦးတည်းပိုင်တော့ မဟုတ်သေးပါဘူး ... ဒါကြောင့် ငါ့တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ခွဲထွက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပြီး စုနေတာ ... ၊ မင်းအကြောင်းကိုလည်း ပြောပြဦး ကျော် ... အိမ်မှာ ဘာတွေ ဖြစ် နေကြတာလဲ ..."

ကျော် မျက်နှာမှာ ရှုပ်ထွေးခြင်းတွေ ပြန်လည်ရောက်လာခဲ့၏။

ပြီးတော့မှ ...

"မနေချင်တော့လို့ ..."

အရင်းအဖျားမရှိ ပြောကာ ...

"ရော့ ... သားသား စား ..."

ရောက်လာသည့် ရေခဲမုန့်ကို ကလေးရှေ့ ဆွဲယူ ကပ်ပေးလိုက်ပြီးမှ

...

"အစ်မကို နှင်ချလိုက်တုန်းက ကျွန်တော်က ဝင်ပြောမိလို့ စကား တွေ များ ခဲ့ကြတယ် ... ပြောကြတာထက် ပိုပြီးမလိုအပ်တာတွေ လျှောက်ပြောလို့ ကျွန်တော်လည်း တင်းတာနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး ထင်သလို လိမ့်

နေလိုက်တယ် ..."

အစကတော့ ပြန်ဖြစ်လိုက် ... မပြန်ဖြစ်လိုက် ... ၊ ကိုယ် ရည်းစား ထားတာကျတော့ မကောင်းဘူး ဖြစ်ကာ ချို့ ကျတော့ ကြိုက်သလို ထွက်နေတာကို ပြောပြတာတောင် မကြိုက် ...။

"ကျွန်တော်က ယောက်ျားလေး မေမေ ... မေမေ့သမီးကို မေမေ ဆုံးမ ..."

"အဲဒီ ယောက်ျားလေးတွေကိုပဲ သင်းတို့ အရွယ် ရောက်လာတာနဲ့ 'မ' 'ဘက်လိုက်ပြီး 'မိုက်' ဖက်ပါကုန်ကြတာ ငါသိတယ် ကျော် ... မင်း အစ်ကိုဘက်က မင်း သိပ်နာနေတာ မင်းလည်း ဒီတိုင်းဖြစ်ချင်လာလို့ ပေါ့ ... ဟိုကောင်မလေးကို ကြည့်စမ်း ... ၊ လင်သေတာ လပိုင်းလေးပဲ ရှိသေးတယ် ... ဗိုက်က ထွက်နေပြီ ..."

"မေမေဗျာ ..."

"ဟဲ့ ... ပြောတော့ ပြောတဲ့ ပါးစပ်က ရိုင်းတယ်လေ ... မင်းက ဘယ်လောက်သိလို့ ဒီဟာမဘက်က ကာကွယ်ပြီး မအေကို လက်ညှိုးထိုးနေရတာလဲ ...။ မင်း အဲဒီ မိန်းကလေးကို မယူရဘူး ... ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းမ နမူနာ ရှိခဲ့လို့ ကိုပဲ မင်းကို အဲဒီ မိန်းမနဲ့ သဘောမတူတာ ..."

"ဘာမှ မဆိုင်ဘူး ..."

"ဆိုင်တယ် ... လုံးဝ ဆိုင်တယ် ... မင်းယူမယ့် မိန်းမက နိုင်ငံခြားမှာ တစ်နှစ်တောင် သွားနေတာဆိုတော့ ဂီတထက် ပိုဆိုးတဲ့ မိန်းမမျိုးပဲ ဖြစ်မှာ ... ချစ်လှခင်လှပါတယ် ဆိုတာတွေက မီးနဲ့ ဝေးတဲ့ ချိတ်လိုပဲ ...။ အနေဝေးသွားတာနဲ့ အေးခဲသွားတာ ... ပြီးတော့ နီးစပ်ရာမှာ ငြိကြတာပဲ ..."

ဒီစကားတွေကို ပြန်မပြောဖြစ်ပေမယ့် ဖြစ်ပျက်ပုံကိုတော့ ပြောပြမိ
ကာ ကျော် မျက်နှာက မဲ့၍ ...

"မေမေက အစွန်းလွတ် သိပ်ပြောတာ ... အဲဒီနောက်ပိုင်း ကျွန်တော်
လုံးဝ မပြန်တော့ဘူး ... ဒါတွေက အစ်မနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး ..."

"မဆိုင်ပါဘူးလို့ တော့ ပြောလို့ မရပါဘူး ..."

ဂီတ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်သွားသည်။ ။

"အခု မင်းရဲ့ ချစ်သူကရော ..."

"ဘာကိုလဲ ..."

"မင်းနဲ့ ..."

"ဒီလိုပါပဲ ..."

"မဟုတ်ဘူး လေ ... သူ နိုင်ငံခြားက ပြန်ရောက်ပြီမို့လား ... ၊ အဆင်ပြေကြရဲ့ လား ..."

"ပြန်ရောက်လာတယ် ... ဒါပေမယ့် ..."

ဒါပေမယ့် ဆိုသည့်နောက်မှာ ဂီတ ရင်မောစွာ စောင့်နေမိ၏။
ခဏကြာမှ ...

"သူ စေ့စပ်ပြီးသွားပြီ ..."

"ကျော် ရယ် ..."

"ဘာလဲ ... အစ်မက ကျွန်တော့်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားတာ
လား ... ဒါမှ မဟုတ် မေမေ ပြောသလို ဖြစ်လာတာပဲမို့လားလို့ ပြောချင်
တာလား ..."

"ငါဘာမှ မပြောရသေးတာ ကျော် ..."

"အစ်မ မပြောရသေးပေမယ့် ကျွန်တော်က ပြောစရာရှိတယ် ..."

ဂီတက ခေါင်းလေး ညှိတ်ပြလိုက်မှ ...

"သူနဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ဦးသဘောတူ လမ်းခွဲလိုက်တာပါ ... ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ..."

"ပြောလေ ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ ..."

"သူ့အမေက နှလုံးရောဂါ ရှိတယ် ... အဆင့်အတန်း ခွဲခြားတာမျိုး မောက်မောက်မာမာတော့ မဟုတ်ပေမယ့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က အနိင်တိုက်ဖို့ အင်အားမှ မရှိတာ ..."

ပြောနေရင်း မျက်နှာ ခဏ ပွတ်ပစ်၏။ ပြီးတော့ ကလေး လက်ထဲက ဇွန်းလေးကို ယူကာ ရေခဲမုန့်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ခွံ့ကျွေးသည်။ ။

"သူ့မောင်ရဲ့ ဆရာဆိုလား ... သူငယ်ချင်းဆိုလား ..."

"သူနဲ့ စေ့စပ်တာလား ..."

"အင်း ..."

"ဒါဆို ခုထိ လပ်မထပ်ရသေးဘူးပေါ့ ..."

"ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရင်တော့ မိတ်ဆွေတွေလိုပဲ ခေါ်ပြောမပျက်ကြပါဘူး ..."

အဲဒီ အပြုံးတွေက အေးချမ်းနိုင်ပါ့မလား ...။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်လေးရယ် ... မင်း အိမ်ကိုပဲ ပြန်နေလိုက်ပါ ..."

"မပြန်ချင်ပါဘူးဗျာ ... ဟိုကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါဆို လ

က်ပါ ပါမိတော့မှာ ..."

"ချို့ ကိုလား ... ချို့ က ကိုယ့်ညီမလေးပဲ ကျော် ရယ် ... မောင်နှမ သုံးယောက်ရှိခဲ့တာ ခုဆို မင်းတို့ နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတော့တယ် ... မိသားစု တစ်စုရဲ့ ခိုင်မာနွေးထွေးတဲ့ အစုအဖွဲ့လေးကို ..."

"အစ်မရာ ... အစ်မက တစ်ကောင်ကြွက်မို့ မိသားစုဘဝကို မက်နေ တာပါ ... လူများ လေ စိတ်ရှုပ်ရလေ ... ၊ မိသားစု အတွင်းရေးလောက် ရှင်းရခက်တာလည်း မရှိဘူး ... နီးတကျက်ကျက် ဆိုတဲ့ စကားတွေက အဲဒီလို မိသားစုများများ နဲ့ နေရကြတဲ့ လူတွေဆီက လာတာပဲ ..."

"ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ ... အစ်မဆိုရင် အခု ဆိုင်ခွဲထွက် နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ အမေနဲ့ အတူတူ ပြန်နေနိုင်ဖို့ ပဲ ..."

"ဘာ! ..."

"ဟုတ်တယ် ... သားလေးကို သူ့ဦးလေး အဒေါ်တွေနဲ့ သူ့ဘွားအေနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ရှိနေစေချင်တာ ငါ့ဆန္ဒပဲ ... ငါပေးနိုင်တဲ့ ရင်ငွေ တစ်ခြမ်းဟာ သားရဲ့ ကိုယ်လုံးသေးသေးလေးကိုပဲ နွေးစေနိုင်မှာ ပေါ့ ..."

"သူတို့ က ကလေးကို ချစ်ကြခင်ကြမယ်များ အစ်မ ထင်လို့ လား ..."

"မင်းရော မင်းတူလေးကို မြင်လိုက်တော့ မချစ်ဘူးလား ..."

"ကျွန်တော်က အစတည်းက အစ်မနဲ့ အစ်ကိုကို နားလည်ခဲ့တာ ..."

"အမေ နားလည်မပေးနိုင်တာက သူ့သားကို ချစ်တဲ့ စိတ်နဲ့ ပါ ... ၊ သူ့ သားနဲ့ တူတဲ့ သူ့မြေးလေးကို မြင်ရင် သူ ချစ်မှာ ပဲ ..."

"အစ်မကို အမေ မယုံမကြည် ပြောလိုက်တော့ အစ်မ မေ့သွားပြီ"

လား ..."

"ဘယ်မေ့မလဲ ကျော် ရယ် ... ဒါပေမယ့် နာစရာမှ မဟုတ်တာ ... သူ့သားရဲ့ ရင်သွေးကို လွယ်ထားရပေမယ့် သူ့ သွေးသားပါပဲ ... ၊ ငါ့ဘက်မှာ အမှန်တရား ရှိတယ် ..."

ကျော်က ခေါင်းညိတ်နေကာ ...

"ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် အစ်မကို မြင်တာနဲ့ အမေ တစ်ခုခု စော်ကားပြောဦးမှာ ပဲလို့ ကျွန်တော် ထင်နေလို့ ပါ ... အစ်မ သည်းခံနိုင်ခဲ့ပေမယ့် ခုထိလည်း သည်းခံနိုင်တယ် ထားဦး ... အခု သားလေးမျက်နှာ ရှိနေပြီ ..."

"ဒါကြောင့် ရောက်အောင်သွားမယ်လို့ အစ်မ ဆုံးဖြတ်ထားတာပေါ့ ... သားလေး ဒီအရွယ်ထိ စောင့်နေတာကလည်း အစ်မ လိုချင်တာ အားကိုးရာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ပြနိုင်ဖို့ ပဲ ... ၊ သားလေးအတွက် မိသားစု မေတ္တာကလွဲရင် အစ်မ ကိုယ့်အားကိုးနိုင်တယ် ..."

"ဟုတ်ပါတယ် ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေတို့ နဲ့ အဆင်ပြေသွားတော့ အစ်မ အတွက်လည်း ပိုလုံခြုံပါတယ် ... မိန်းမသားတစ်ယောက်က ငွေမရှိရင် လှနေပေမယ့် အန္တရာယ်ရှိသလို ... ငွေရှိနေပေမယ့်လည်း လုံခြုံဖို့ က လိုအပ်တာပဲ ..."

ကျော် မျက်နှာကို ကြည့်နေရင်း ဂီတ ပြုံးလိုက်၏။ ပြီးမှ ...

"ဒါဆို အမေ့အိမ်မှာ တို့ ပြန်နေမယ့် ကိစ္စ မမှားဘူးဆိုတာ မင်းလက်ခံသွားပြီပေါ့ ..."

ကျော်က မဖြေဘဲ မျက်လွှာပင့်ကြည့်၏။ သူ့ရဲ့ အဖြေတစ်ခုခုမှာ ဂီတ ရှေ့ဆက်ပြောဖို့ တစ်စုံတစ်ရာ ရှိနေပြီမှန်းလည်း ရိပ်မိသွားတာ ဖြစ်

သည် ။

"အဲဒီတော့ အစ်မတို့ တွေ မိသားစု သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပြန်နေကြမယ် ... မကောင်းဘူးလား ..."

"အဟွန်း ..."

"ဘာရယ်တာလဲ ..."

"အစ်မက စာအုပ်ကြီးအတိုင်း သွားနေလို့ လေ ..."

"ဆန်းပြားမှုတွေကလည်း စာအုပ်ထဲကပဲ သွားတာပါ ကျော်ရယ် ... အမေက တို့ ကို ခုချိန်ထိ မယုံကြည်နိုင်ဘူးဆိုရင်တောင်မှ သူ့ရဲ့ သားငယ်လေးကို လွမ်းတဲ့ စိတ်နဲ့ အဲဒီသားကသာ တို့ သားအမိဘက်က ရှိနေရင် အမေ့စိတ်တွေ တစ်မျိုး ပြောင်းသွားနိုင်တာပေါ့ ... ပြီးတော့ ချို့ ကိုလည်း တို့ က မင်းထင်သလို မထင်ဘူး ... သူလည်း ပြောင်းလဲလာမှာ ပါ ..."

"အစ်မက ကျွန်တော့်ကို ပြန်စေချင်လို့ မေမေဆီမှာ ပြန်နေဖို့ စိတ်ကူးပေါက်လာတာလား ... ဒါမှ မဟုတ် ကျွန်တော် ပြန်ဖြစ်ရုံ ခဏလောက် ပြေးပြီး ပူးပေါင်းပေးချင်တာလား ..."

"ကျော် ရယ် ... မင်းပြောတာတွေက အရမ်းကို ကလေးဆန်နေပြီ ... တို့ ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေက သားလေးရဲ့ အနာဂတ်ပါ ... မင်းကို မြင်လိုက်မှ ဒီစိတ်တွေ ထဖြစ်လာတယ်ဆိုရင်တောင် ငါ့မောင်တွေ ညီမတွေ အပေါ်မှာ အစ်မ ဘယ်လောက် မေတ္တာထားသလဲ ဆိုတာ မင်း သိဖို့ ကောင်းပါတယ် ..."

ကျော်က သွားတွေပေါ်အောင် ရယ်နေရင်း ခေါင်းညိတ်သည် ။ ပြီးတော့ ကလေးကို ငုံ့နမ်းလိုက်ပြီး ...

"အဆင်ပြေမှာ ပါ ..."

ဂီတ ကျေနပ်သွားသလို ပြုံးလျက် အမေတို့ မိသားစု စီးပွားရေး အဆင်မပြေကြဘူးဆိုတာ စုံစမ်း သိရှိထားခဲ့ပေမယ့် ဒီမောင်နှမတွေ ဘယ်လိုနေထိုင် စခန်းသွားနေကြသလဲ ဆိုတာတော့ မသိခဲ့ပေ ...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝါးအစည်းပြေသလိုတော့ မဖြစ်စေရ ... ၊

*